A K I Ş

''Kentsel alanı yapıya entegre etme pratiği''

Yapısal boşluğun kentle en çarpıcı diyaloğu: Yapıtaşlarını tarihsel sürecinde kaybetmiş meydana karşı belediye binası bağlamın önemini vurgulamaktadır. Çalışmanın en temeldeki kaygısı bağlamı bünyesinde yaşatarak geleceğe aktarmak ve insanla buluşturmak olmuştur. Bu noktada yapının cephesi bağlamını yansıtıcı ve taşıyıcı konumdadır. Cephelerin gözlediği kentin parametrelerinin dokusal soyutlaması yapılmıştır.

Doku-Cephe Entegrasyonu

Meydan Cephesi

Yol Cephesi

Riyaset Giriş Cephesi

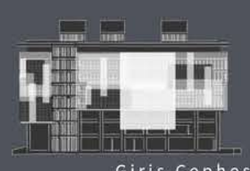

Giriş Cephesi

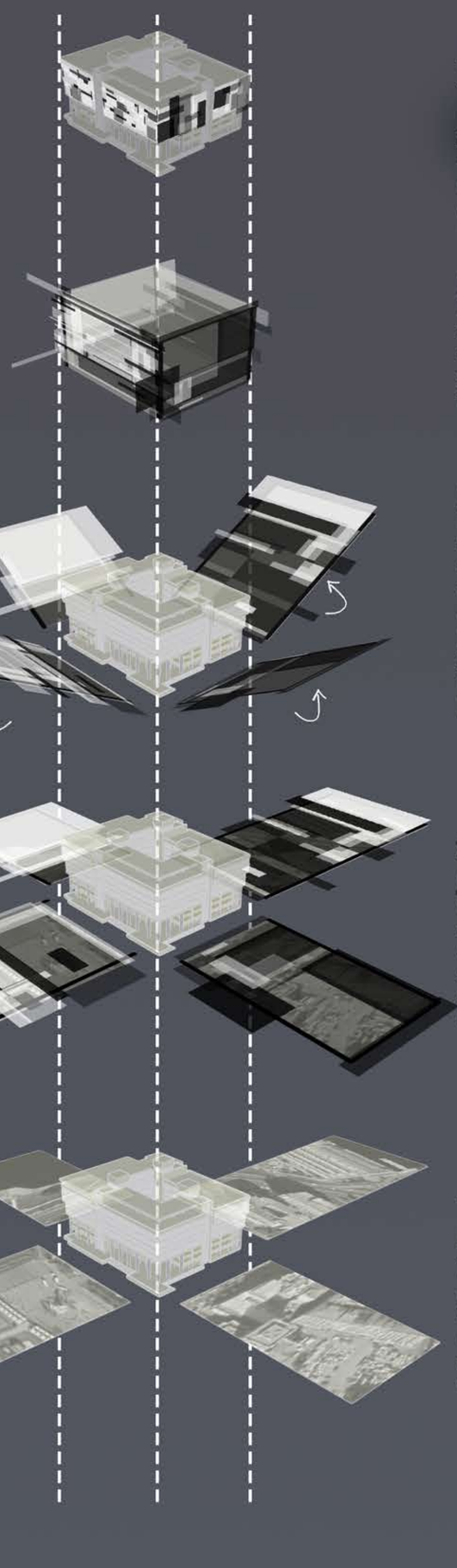

5 Bozum: Yapının fiziksel tanıklığının mimariye yansıması dokuların aynı oranda cephede organizasyonu ile sağlanmıştır.

4 Kapanma: Kent dokusunun yataydan düşeye akışı gerçekleştirilmiştir.

3 Kopuş: Yapı kendisini çevresiyle var etme amacındadır. Kentin parametrelerinin yansıtıcısı ve taşıyıcısı rolüne bürünecektir.

2 Soyutlama: Ceplerin açılımında ele alınan bağlamın dokusu, soyutlanarak sembolize edilmiştir.

1 Açılım: Yapı bağlamının en güçlü izleyicisidir. Bu noktada yapının izlek alanları olarak cephe açılım bölgeleri incelenmiştir.

Sirkülasyon Diagramı

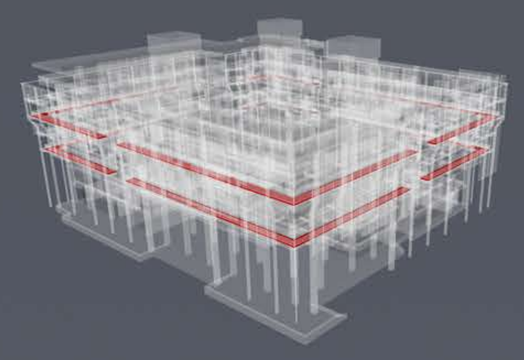

Zeminde tek parça olarak birleştirilip cepheye asılarak monte edilecek olan paneller sistemi ile yapının kendi cephesi arasında sirkülasyon alanı planlanmıştır. Bu alan kullanıcısına, yapının kendi cephesine ve kentin parametrelerinin soyutsal varlığına dokunabilme imkanı tanımaktadır. Alternatif bir sosyalleşme ve deneyim mekanı olan bu alan kentlisine kent ile yapı arasında bir ara kesit sunmaktadır.

Mimari Tasarım Raporu
AKIŞ

''Kentsel alana mekanını iade etmek.''
-Ersen Gürsel

Kentlerin kültürel geçmişlerini somutlaştıran bir mekan olarak meydan, kentlerin imajını korumak ve kimliğini oluşturmak için çeşitli rolleri üstlenir. Öyledir ki bazen yalnız kalacak kadar eksiltir kendisini, bazen ise yapıtaşlarından vazgeçmez ve tarihsel izini kamusal bellekte sürdürür. Bu dönüşüm süreci içinde -eğer yok olmazlar ise- meydanı çevreleyen elementler bir izleyici olarak kentin tanığı niteliğine erişirler. İzleyicilerin eksilmesi meydanı tanımlanabilen mekan olmaktan çıkarır ve hatta kimlik kayıplarına uğratır. Bu kayıpların ve kent içindeki savruluşun en güzel örneğidir, İzmir Konak Meydanı. 18.yy'da Meydanın Politik ve Askeri bir kimliğe bürünüp kentle tanışması, Katipzade Konağı yerine yapılan Hükümet Konağı ve Sarı Kışla ile gerçekleşmiştir. 1901 yılında Kentin çağdaşlaşma isteği üzerine bünyesine dahil ettiği saat kulesi, günümüze İslam kültürünün ögesi olan Yalı Camii ile birlikte ulaşmıştır. Kent hafızasında çok önemli bir yere sahip olan Tarihi Konak Meydanı, en büyük kaybını 1957 yılında vermiş ve sınırlarını tanımlayan Sarı Kışla Binası gibi yapılı çevresinin yıkılmasıyla birlikte neredeyse yarım asır sürecek olan yalnızlığına terk edilmiştir. Bu süreçte yapımı 1980 yılında tamamlanan Belediye binası ve 2002 yılında yine yarışma ile yapılan çevre düzenlemesi ile meydan ve bağlamı kente yeniden kazandırılmıştır. Kentin belleğini ve kültürünü tüm kuvvetince ortaya koyan meydan ve bağlamına yapılacak her müdahalenin kente yansıyacağı kabul edilmelidir. Bu bağlamda yönetimin aldığı kararlara mahkum bırakılmış bir yönetim merkezi olarak Konak meydanından, tarihi ve kültürel bir miras olan İzmir Büyükşehir Belediye Binasının koparılması söz konusu olamaz. Döneminin mimari temsilcilerinden biri olan bu yapı, bağlamında dünkü söylemi bugüne taşıyan bir duruşa sahiptir. **Peki belediye binasının, yapısal çevresini günden güne kaybeden meydana karşı gelecek söylemi ne olacaktır?**

Yarışma alanındaki Belediye binası için güdülen temel kaygı budur. Kültürel bir miras olan yapının tarihsel ve fiziksel tanıklığının aktarıcısı olarak meydanın zihinsel bütünleştiricisi konumuna erişmesi amaçlanmaktadır. Bu kaygı tasarımda kendisini cephede doğurur. Kentsel alanı yapıya entegre etme pratiği olarak yapının bulunduğu alandaki kentsel doku soyutlanmış ve yataydan düşeye akışı planlanmıştır. Bu noktada vaziyet planında cephelerin yataydaki açılımları üzerinde su ögesi, yeşil doku, yapısal doku gibi kentsel elemanlar soyutlanmış ve açılım kapatılarak cephe üzerinde bozuma uğratılmıştır. Bu doku çalışmasının mimariye akışı aynı boyuttaki paneller ile sağlanmıştır. Tasarımda kendini sorgulatan bir diğer kavram ise ''sirkülasyon'' dur. Yapının zemin katta yataydaki geçirgenliğinin düşeyde yorumlanması yapının eski cephesi ile yeni cephesi arasında bir sirkülasyon alanıyla sağlanmıştır. Bu sirkülasyon alanları tasarımda erişim gözetilerek iki metre genişliğinde üçüncü ve beşinci katlarda bulunmakta olup kullanıcısına bir tarafta bağlamı deneyimleten diğer tarafta ise belediye binasının cephesine dokunduran bir deneyim aralığı oluşturmaktadır. Bu aralık meydandaki kamusal kimliği güçlendirici niteliktedir. Belediye binasının bir kültür merkezine dönüştürülmesi planlanarak bağlamın idari kimliğinin yanı sıra sosyal ve kültürel dinamiklerinin güçlendirilmesi ve geleceğe aktarılması hedeflenmektedir. Bu noktada meydanın çevresinde potansiyel alanlar belirlenerek yapının yeni işlevine uygun sosyalleşme alanları biçiminde, tarihsel izler korunarak dönüştürülmüş ve iyileştirilmiştir. Bu bağlamda farklı etkinliklere ev sahipliği yapan meydan ile onun izleyicisi ve hatta yansıtıcısı olan Kültür Merkezi, kullanıcısına sabah-akşam gibi esnek zaman dilimlerinde deneyim imkanı sunmaktadır. Tarihi Belediye Binası Kent hafızasındaki yerini kentin parametrelerinden oluşarak korumaktadır ve bağlamının en güçlü yansıtıcısıdır.

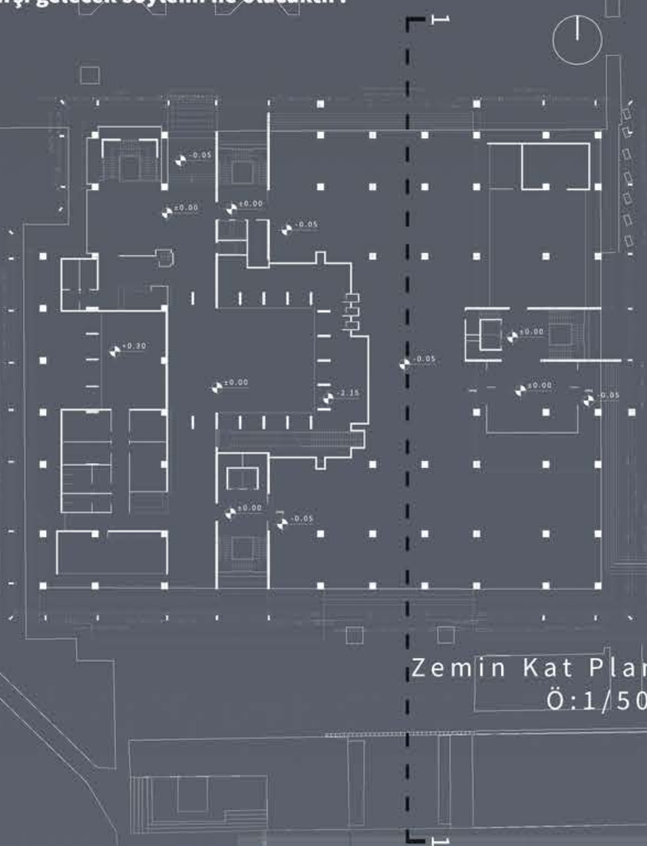

Zemin Kat Planı
Ö:1/500

3.Kat Planı
Ö:1/500

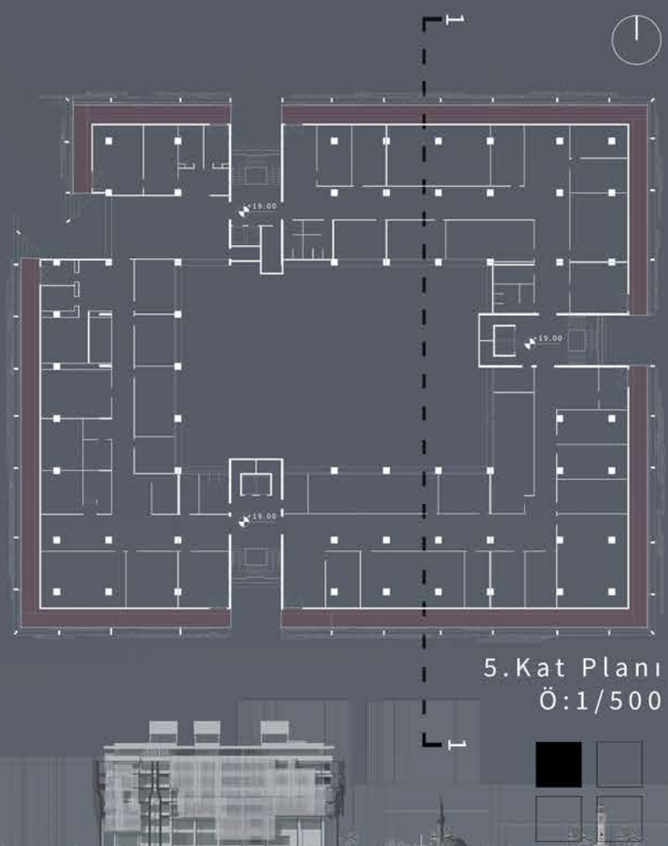

5.Kat Planı
Ö:1/500

Yapıya önerilen kültür merkezi işlevini de destekleyecek nitelikte, meydana kentsel mekan önerileri getirilmiştir. Meydanın buluşturucu ve sosyal kimliğini güçlendirecek olan yeni öneri mekanlarından ilki, kentiliyi suyla eskisinden daha nitelikli bir şekilde buluşturuyor.

Sarı kışlanın izi korunarak meydanda düzenlenen bu kentsel mekan, kullanıcısına oturma alanları oluşturmakta ve kemeraltı çarşısına verdiği bakış gibi yapının çevre ilişkilerini güçlendirmektedir.

Yapının zemin katı verdiği güçlü bakışlar ve tanımladığı boşluk ile bir geçiş alanı niteliğindedir. Kentlinin gündelik yaşantısında geçebileceği, yapıya dahil olabileceği ya da direkt kendisini kullanabileceği dönüşen bir mekandır. Bu mekana direkt olarak kalıcı bir uygulama yapmak yerine geçici enstelasyonlarla farklı senaryolara uygun esnek bir öneri getirilmiştir. Bu önerilerden bir tanesi yapının insanı insanla buluşturduğu senaryodur. Bunu yaparken de yapının kolonlarının yansıtıcı yüzeylerle kaplanması ve zemin katın tavanına yine yansıtıcı modüller yerleştirilmesi planlanmıştır. Bu noktada yapı kentle diyaloğunu kentin bir parçası olan insanla tamamlamaktadır.

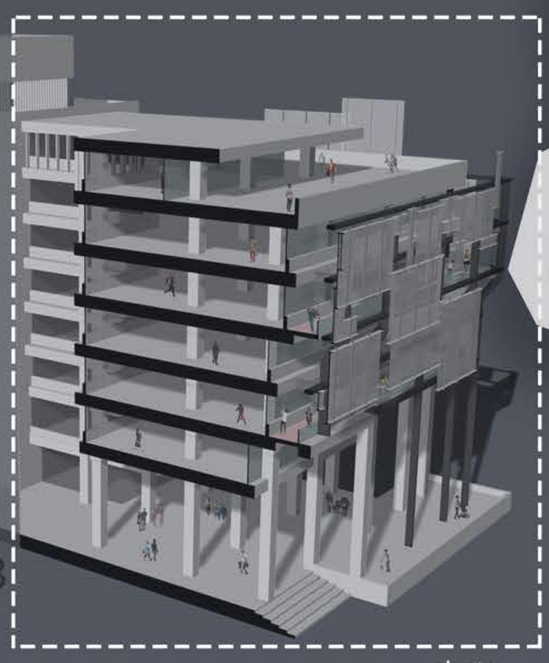

detay

bölge 1

bölge 2

bölge 3

Vaziyet Planı
Ö:1/1000

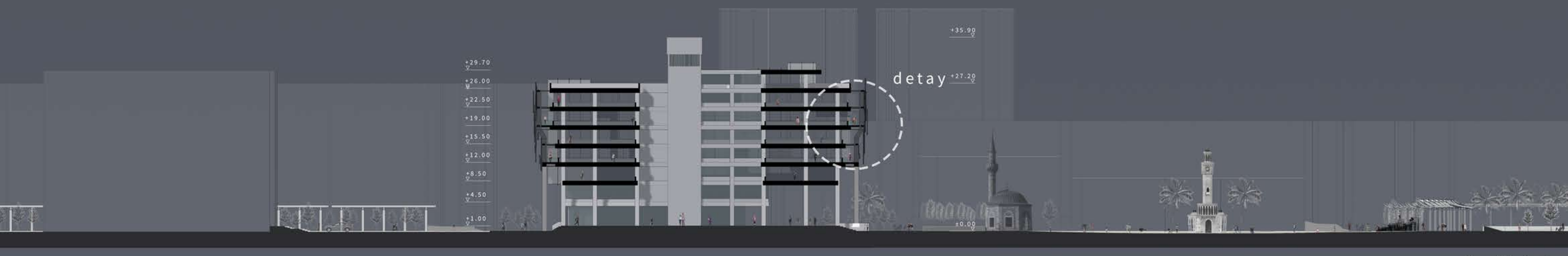

Kesit 1-1
Ö:1/500

Meydan Silüeti
Ö:1/1000

Batı Görünüşü
Ö:1/500

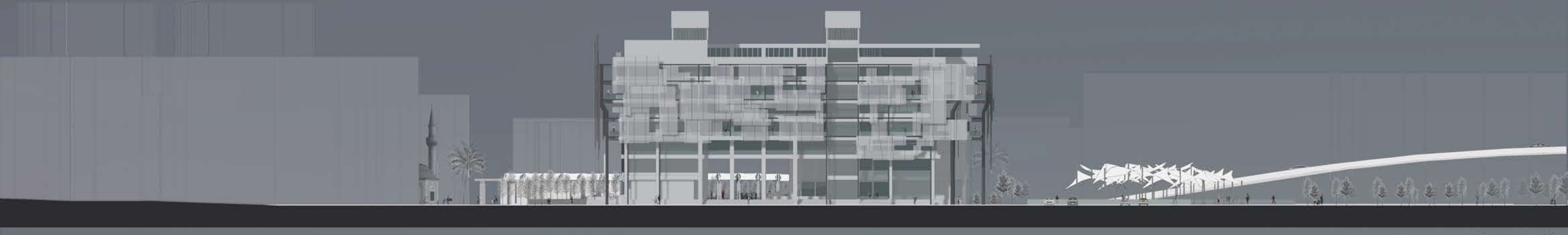

Kuzey Görünüşü
Ö:1/500

Deniz Silüeti
Ö:1/1000

Güney Görünüşü
Ö:1/500

Doğu Görünüşü
Ö:1/500